

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 111. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139964338320/facsimile.pdf> (tilgået 09. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

80 Al den Vej du kom og foer,
 Nej, aldrig Bruden,
 Dem foruden,
 Setter Fod til Jord.
Den røde Bane,
Hvide Fane,
Konge-Vej i Himmel-Skye
Hun altid nøje
Har for Øje,
Hiem til Salems Bye.
Viis os forklart
Din Fødsels Art,
Din Død, Opstandels', Himmelfart,
Vor glædclige
Himmel-Stige,
Drag os, hent os snart.

Nr. 345. - LXII.

1.

Naar mit Øje,
Træt af Møje,
Vaadt og mørkt af Taare-Regn,
Seer med Længsel
Af sit Fængsel
Op mod blide Salems Egn;
O hvor svinder da min Vee,
Bare ved derop at see!

3, 3: *du kom*] ved menneskeblivelsen; *foer*] før hørt, ved himmelfarten. — 3, 6: *setter Fod til Jord*] kommer i land, om at nå himlen, jfr. nr. 320, 2, 4; 331, 2, 5; 348, 1, 1-4. — 3, 7: *den røde Bane*] den blodige vej, som Jesus gik, og hvor han skal efterfølges. — 3, 12: *Næsten* Jerusalem. — 3, 13: *Jordkurt*] herliggjort n: sadan, at vi kan se herligheden ved din fædsel o. s. v. — 3, 16-17: Det er Jesu fædsel, død, opstandelse og himmelfart, der er vor *Himmel-Stige*.

Nr. 345 — LXII. Original. Salmen har ligeledspunkter med nr. 332, dels i følges bibelak grundlag, dels deri, at de begge har karakteren af et himmelsk syn. Samtidig er forskellen stor; nr. 332 er den store kirkesalme, medens den, vi her står overfor, er udpræget individuel med en gribende inderlighed i følelsen. — 1, 6: *Sæten*] det himmelske Jerusalem.

2.

81

Jeg fornemmer
Folke-Stemmer
Alle Stags, blant Englers Lyd,
Dem de driver
Op med Iver
I Guds Lofsangs fulde Fryd.
O hvor siger da min Siel
Verden glædelig; Farvel!

3.

Ja jeg skuer
Dine Druer,
Paradiis! den Livets Frugt.
Dine spøde
Roser møde
Mig nu alt med deres Lugt;
Giver Tidens Aande-Drag
Ævighedens Luft og Smag.

4.

Lammets klare
Brude-Skare
Seer jeg midt i Paradiis,
Hvor du svømme,
Som i Strømme
Af Guds spøde Lof og Priis.
Snevru Vej og korte Tild.
O hvad er din Ende bliid!

5.

82

Hierete milde,
JESU lilde!

2, 1-3: Joh. Ab. 7, 9-12. — 2, 2: *Folke-Stemmer*] ud fra Joh. Ab. 7, 9: »en stor skare ... af alle hedninger og stemmer og folk og tungemåde. — 2, 4-5: *dem*, nemlig stemmerne; driver op! ansynder el. far til at slige. — 3, 2-3: jfr. nr. 63, 18, 6; *Livets Frugt*] 1. Mos. 3, 22: de, som spiste af livets træ i paradiset, skulle leve evigt, jfr. Joh. Ab. 2, 7; 22, 2. — 4, 2: *Brude-Skare*] brudefølge. — 4, 4-6: jfr. nr. 327, 2, 18-19. — 4, 7: Mø. 7, 14; 1. kor. 7, 29. — 4, 8: *hund* hvor. — 5, 1: *hierete* vel kære, jfr. nr. 112, 9, 1. — 5, 2: Når Jesus kaldes lille, er det ikke med tanken på ham som barn; det er et udtryk for kærlighed, som man kender det fra børne tilslægt til deres foreldre.

Som os Himlen vant saa huld;
See, hvor dines
Længsel pines
Under Tidens Aften-Kuld.
Naar, o sode Brudgom, da
Vil du hente mig herfra.

Nr. 346. - LXIII.

1.

See! hvor klarer det nu op paa Jorden,
Livsens klare Soel saa mildt gaaer op.
Under Sinai dens grumme Torden,
Er dog Lye og Fred paa Zions Top.
Hisset kommer Jordens Dommer,
Agt paa hin Basunes sterke Klang!
Op! Døde! frem at møde.
Alting røres. Engle høres.
Hele Himlen staarer i Sang.
Vee de Rige som at sige
Intet har, paa HErrrens store Dag!
I forhadte og forladte
JESU Frænder, som ham kiender,
Kommer! nu er vunden Sag.

5, 8: *huld*: mild, kærlig.
Nr. 346 — LXIII. Original. — 1, 2: *Livsens klare Soel*] Jesus, se nr. 148, 7, 1; 262, 3, 3. — 1, 3: *under ... Torden*] medens tordenes lyder; *Sinai dens* Sinaijs; med tordenes fra Sitaj menes levens fordommeksdøm over synderen, se under nr. 1, 5, 3; 1, 13, 2-3. — 1, 4: *Zions Top*? vel henlydning til Joh. Ab. 14, 1, hvor lammet sammen med de frøste ses stående på Sions bjerg, af Brorson forstået = himlen, se nr. 302, 1, 1-2. Da so Ejerige: *Sinai* og *Zion* aldr som modskærninger, der betegner dommen og frelsem. — 1, 6: Mt. 24, 31; 1. Kor. 15, 23; 1. Thess. 4, 16; Job. Ab. 11, 16. — 1, 8: *røres*] rystes, Mt. 24, 29: »Himlenes bræster røresse; Hebr. 12, 26: »Jeg vil ... røre ikke albeneste jorden, men og himlen« (andere oversættelser). — 1, 9: *staarer i Sang*] det hele er som een sang. — 1, 10: vee de Rige] Lk. 6, 24. — 1, 10-11: *som at sige intet har*] sem intet har at sige til deres forsvar. — 1, 12: jfr. nr. 352, 2, 1. — 1, 13: *JESU Frænder*] Jans disciple, Mt. 12, 50; 28, 10; Job. 20, 17; Rom. 8, 29.